

מסורת הש"ס

א) [מכות ג, ב] (כמויות
פט: ג) (פי' תוספות ב"ב
קלס: ד"ה יתם),
ד) [כמויות ג, ב] (ס' ב"מ כ.
כמויות פס: פו. קדושין
מח. ב"ב קמו:).

גליון הש"ס

גמ' הואיל ואתא לידן.
שבת דף פא פ"ב וה"נ:
רוח' ד"ה כל וכו' המעמד
נ' אינו מועיל בבתוכה
ע"ן למיל דף פ ע"א
תוספות ד"ה אמטלענין:

מוסף רשמי

[illegible]

(רעכענען)

והרי הוא פספיו. דלי ודלי נתגרשה ע"י עדים אחרים כי משמכחיה
התק עדים וזמנים הוו משלמים לה כל כמותה דהא נצו לאפסודי
כולה מינה דקאמרי נמן לה אכל השאא שמה אינה עמידה לטוב
כחוצתה לעולם שמה תמות ויירשנה בעלה ונמצא שלא היו מפסדין

אחתה כלום לפיכך אין אומרים ישלמו
לה כבודתה ללא אומדים כמה חרם
יראהו ליתן לה מיד כבודתה על
השקם שכן תתארמלה או תגדשה
ויעלה הוא ואם תמות יירשנה בעלה
והוא יסעד מה שנתן ודמים הללו
ינתנו לה העדים טענות האם חזא
ומפסדין אותה מיד שאלה חזא
ליתבאר טענות הנאה זו לא מובל.
טענות הנאה כלומר דבר מועט: אם
אמרנו בנכסף פלוני. שמוכל למוכר
ואין הנעל מוציא מיד הלקוחות שהרי
אם שימתי שימתי לה ואם הוצירו
הוצירו לה: יאמרו בנכסף כפי צרלו.
בכבודתה דהיינו נדוניה שהניסה לו
בשומה מצית אביה וכוונתן אותה
בכבודתה ומקבל עליו חזן האחריות
ואם שימתי שימתי לה ואם הוצירו
הוצירו לו כדאמרין נציבנות באלמנה
לכחן גדול (דף קי.ו). נכסף לאן צרלו
נכסס העומדים האחריות המקבל
לשלם פתן צרלו זה שהוא קשה
ליתום להיות עומד ודאי לא מצי
ומחבנה: טובה הנאה. אשה המוכרת
הכבודתה לאחרים בטענת הנאה
העדים שלה הן ואין לנעל בהן
כלום: רווח נפשה. אפילו אם הנעל
נעולין נוח כלשהו לתבונה בחייה כדי
שהיא פרנסתה מצייה צריכה צריכה:
ואין הנעל אכול פירות. לא אחרין
אחרין בהן קרקע והוא אכול פירות:
ומי לא משפטי. ליתן: וטור
המסור ומחל לו מחול. הלכך אי
לאחרין לה חזון מפסדין ליה ללוקח
היהא הדרה ותמלה לכבודתה לנעל
הואל ועל כרחא היא מוכרתה:

—

החובל פרק שמיני בבא קמא

עדים אחרים כי משתכחי
חובתה דהא צעו לאפסודי
שמה אינה עתידה ליעול
ה וגמלא שלא היו מפסידין

והרי היא תחתיו ומשמשתו וגמצאו זומצין
אין אומרים ילמנו כל כתובתה אלא טובת
הנאת כתובתה איזהו טובת הנאת כתובתה
אומדין כמה אדם רוצה ליתן בכתובה של
זו שאם נתארמלה או נתגרשה ואם מתה
יירשנה בעלה ואי סלקא דעתך ליתא לתקנת
אמאי אמאי יירשנה בעלה תובין כתובתה
לגמרי אמר אביי אם אמרו בנכסי מלוג
יאמרו בנכסי צאן ברזל אמר אביי טובת
הנאה הויל ואתא לידן נימא כה מילתא
טובת הנאה לאשה הויל דאי ס"ד לבעל
הויל לימרו לה עדים מאי אפשר דיקן אי
הות מזוכנת לה לטובת הנאה בעל הוה שקיל
מנין אמר רב שלמן משום דאיכא רווח
ביתא אמר רבא הלכתא טובת הנאה
לאשה ואין הבעל אוכל פירות מאי טעמא
פירא תקינו ליה רבנן פירא דפירא לא
תקינו ליה רבנן כי אתא רב פפא ורב הונא
בבבא דרב יהושע מבי רב אמרי תנינא לתקנת
אוישא העבר והאשה פגיעתן רעה החובל
בכהן חייב והם שחבלו באחרים פטורין ואי
ס"ד ליתא לתקנת אושא תובין נכסי מלוג
ותתן ליה ולטעמי נהי נמי דאיתיה לתקנת
אוישא ולא מצוי מזבנה לגמרי תובין לנכסי
מלוג בטובת הנאה ותתן ליה אלא דלית לה
ה"נ דלית לה ותובין כתובתה בטובת הנאה
ותתן ליה הא מני רבי מאיר היא דאמר
אסור לו לאדם שישא את אשתו אפילו
שעה אחת בלא כתובה ומעמא מאי כדי
שלא תהא קלה בעיניו להוציאה הכא לא
מגרש לה דאי מגרש לה אתו הקד דוכני
גבוי לה לכתובתה מיניה אלא טובת הנאה
אי אלקמה לא מילי דמודבני כדינרי נינהו
שמואל יהמוכר שטר חוב לחבירו וחזר
מכרו זבוי וזבין ותתן ליה ואי מחלה ליה לנבי
ל דאי מחלה ליה ואפסדיניה לההוא זבינא
ינא ניהליה לההוא דחבלה ביה בטובת הנאה
דאי

2

פ.מ.

עין משפט
נר מצוה

כז א מ"י פ"ח מהל' עדות הלכה א קמח עשין ק"ט ע"מ יתן לה: ע ב טושי"ע ארי"ע קימן סה ספ"ק א:

קא ג מ"י פ"י מהלכות אשוחות הלכה י ופ"ד מהלכות מנול ומזקל הלכה יח קמח עשין מה ויטמן טושי"ע ארי"ע קימן סו ספ"ק ג ויטמן קה ספ"ק א וטושי"ע ח"מ קימן מחד ספ"ק י:

קב ד מ"י מהלכות מדרס הלכה יז וע"ש קמח עשין סו טושי"ע ח"מ קימן סו ספ"ק ג:

ולומין גבי עדים וזומין כמו שיכול
אין כחל יכולה למכור אם כן יותר
כשהיו אומרין שגירשה והגן לא
שהיתה יכולה למכור לגמרי מעל
מנה ומתאים שאין יכולה למכור
נגמרי אבל בהאי (דמכות) (דמכורה)
שנאין להעיד ולהפסיד לבעל שאומרין
שגירשה ולא נתן כתובה יותר היא
מספקדין לו על מנה ומתאים שהיו
מחייבין אותו ליתן ושמא היה נפטר
מליתא אם תמות האשה בחייו מעל
ונכסף אף כחל דשמא תמכור האשה
ולא יפטר במיתה ולכן נקט הזמנן
על דבר שיש לו ריבוי שלמותין אלס:
פירא דפירא לא תקיני ר"ה אגס:
היינו במילי דאחו מעלמה
כגון טובת האשה דמכורה וכגון גיב
יולד בהמה כגון דמשלם כפל לאשה
יולד דמארמין ברש האשה שפולנו לא
נכסס (מכונות דף ע"ט): משום דלא
תקיני ליה רבנן פירא דפירא אבל
פירא דפירא דאחי מגופיה כגון ולד
ולדות בהמה מלוג פירא דמקיני
ליה רבנן דקדנן לעולם הוא אפילו פירי
פירות ונראה דפירי דפירי לא תקיני
ליה רבנן דהאם לא הוי ר' האי דהכא
דנרי דמשלם כפל לאשה נראה דנאמו
כפל ילקח קדש' והוא אכול פירות
ונראה נמי דר"ע גיב בהמה מלוג
עלמה דמשלם כפל לאשה:

טעמא טאי שלא תהא קיף
בעיני דהוציא. ומימא
דבריש א"ע (כתובות ד' ז'): משמע
ולאו היינו טעמא דר"מ גבי אף דתנן
הרי מאיר אומר כל הפוחות בצלמה
ממחמאיה ולא למנה מנהגה הרי זה
בעילתו בעילת וזות ודיקן בגמרא כל
הפוחות אפילו בגמא אלתא קסבר
תנאן כל נולא וזה ויכין דאמר לה
אף כל אלא מנה לא סמכה דעתה
והיו בעילתו בעילת וזות אף שמעין
ליה לר"מ דבדרבנן תנאן קיים משמע
ומשום שיש לה ולא סמכה דעתה
כשזאמר לה לית קל אלא מנה הוא
דהוא בעילתו בעילת וזות אף אם
הוא תנאן קיים ולא היה לה כלל לא
בעילתו בעילת וזות וי"ל דכ"ש
אף תנאן קיים ולית לה דהוא בעילתו
לה מנה ט' ש"מ דה"ק כל הפוחות
ר"מ דתנאן קיים ויה"ק כל הפוחות
י"ל לישון כל הפוחות משמע שהוא
אף נמי מדנקט כל דייק:

ה' לקטות שלא להספיד לאשה א"י
למחול האחר ביום אע"פ (מחנות)
דף ק"ג דלר"מ אפי' בהתקבלתי
ליה התקבלתי וזין לא כהנה ליה
ומה בלא כהניה וי"ל לאחר שמחול
ויגרסה ותמחול לו ואח"כ יחזירנה
בדמארה בהבזכור שטר חוב להחזירו
מעליא ומיהו מזי למימר דאפי'
מאז חשיב ליה אטרוויי ב' דיעבד כדבי
לר"מ אלא מה שקבלה א"ש טפי
אין יכולה למחול כמו שרגיל רבי
א"י אחרים והירשה עליהם רבי
גבי דעתא ודכתיב בעלמא איה להו
למחר תהבו לפלוגי בעממד שגלמן
א"י איה להו דרב הונא במלוה כיון
בעלה כיון דעדיין לא ניתנה לגבות
וא העבל לא יראה אבל בסמוך גבי
היה

ה'א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones